

Două loturi

*De I.L.Cragiale
Caracterizarea lui Lefter Popescu*

Fiind de mai mare întindere și cu o acțiune mai complicată decât a schiței, nuvela are și un număr mai mare de personaje, cu importanță diferită în derularea evenimentelor.

Așa se explică și faptul că în opera literară „Două Loturi” fiind o nuvelă, întâlnim un personaj principal, Lefter Popescu, și personaje secundare și episodice.

Lefter Popescu este personajul principal al acestei nuvele, întrucât participă la toate momentele acțiunii, iar toate celelalte personaje acționează în funcție de comportamentul și de atitudinea lui, de relația pe care o stabilesc cu acesta, cu cele mai multe dintre ele aflându-se în conflict temporar sau de durată.

El este un mic funcționar, un slujbaș neînsemnat al statului care duce o existență strâmtorată, starea lui socială și materială fiind evidențiată chiar de numele pe care îl poartă, care sugerează lipsa banilor, sărăcia (Lefter) și banalitatea (Popescu), nume predestinat unui om care nu are nici un fel de câștig în viață.

Lui îi surâde ideea de a se îmbogăți pe neașteptate, deși inițial este sceptic în privința câștigurilor. Găsirea lozurilor devine pentru el o obsesie, fiind gata să renunțe chiar și la slujbă.

După ce își amintește că a pus biletele în jachetă el devine violent, brutal și intră în conflict cu toți, indiferent că e vorba de soție, de prieteni de dușmani. El se comportă astfel deoarece este suspicios și are impresia că nimeni nu dorește să devină bogat.

Are și momente de generozitate, însă o generozitate interesată, căci oferă o parte din posibilul câștig căpitanului Pandele și comisarului Turtureanu pentru că i-a împrumutat bani ca să cumpere biletele la loterie respectiv pentru a-l ajuta în găsirea biletelor. El evoluează între speranță și disperare și apoi trece de la deznădejde la explozii de furie: țipa la soție, sparge farfuriile și le bate pe chivuțe.

În momentul găsirii biletelor, el trăiește clipe minunate, de fericire și satisfacție. Bucuros că în sfârșit poate să-l trateze și să-i vorbească șefului de la egal la egal, își înaintează demisia. Această fericire ține însă foarte puțin, pentru că biletele erau inversate, și atunci când constată că visul său de îmbogațire s-a năruit, disperarea atinge cote maxime și se comportă ca și un nebun: îl jignește pe bancher, își dă palme și pumni, bate din picioare, se jelește, face un tărăboi de nedescris.

Cu toate aceste manifestări ale sale, d-l Lefter este un om obișnuit, însă situația în care se află este una neobișnuită și de aceea comportamentul său este anormal. De asemenea el nu este un inadaptabil, sau o victimă a societății, ci este o victimă a hazardului.

De remarcat este faptul că, în ciuda situațiilor comice în care se află personajul, atitudinea autorului nu este una batjocoritoare, ci chiar îl privește cu compasiune.

Trăsăturile de caracter ale personajului sunt prezentate, după cum am văzut, atât direct de către autor, de alte personaje sau de personaj însuși, ori se desprind indirect din faptele, comportamentul, gândurile și frământările sale sufletești, din limbajul folosit sau chiar din numele purtat.